

Bratislav Ljubišić

NA IVICI

Likovna galerija Kulturnog centra, 19 – 24. septembar 2005.

U predgovoru kataloga Svetlana Mladenov piše: "Izložba *Na ivici* bavi se rizičnim područjima umetnosti i njenim rizičnim ukrštanjima sa drugim oblastima: naukom, novam tehnologijama, društvenim odnosima, poetikom svakodnevnosti, politikom, tržištem, ekonomskim previranjima, medijima, stilom života..." Priređivač izložbe je svakako smetnuo s uma da je i anonimni umetnik iz pećine Lasko imao iste probleme. Da li je od takvih problema bio izuzet Altamirski stvaralac. Sumnjam. Ni egipatski graditelji, ni grčki klesar ni rimski slikar iz Pompeje nisu bili pošteđeni rizika da ostanu gladni, da ih neko ubije, da im delo nestane bez traga. U srednjem veku se moglo dospeti i na

lomaču ako je delo bilo proglašeno jerečkim. Da li je lakše bilo u Baroku? Ne verujem: inkvizicija je bila više nego revnosna. I to što nam informacije stižu neprekidno pa smo čas u Japanu čas na Madagaskaru, opet u svojoj sobi itd. Samo je produkt vremena u kojem smo. Zar nije pronalazak telegrafa izazvao pravu buru. Informacije su stizale nekada peške nekada dimnim signalima, bilo je i zvukovno oblikovanih. Dakle, stvaralac je uvek morao da se bavi problemama koji su usko vezani za sam njegov rad, ali i za egzistenciju pojedinca. Tako gledano izložba i nije neki izazov i ne nosi previše novina. To što je u patanju video – Vesna Tokin, digitalni print – Andrej Tišma, animirani film – Mileta Poštić, instalacije – Stevan Kojić, klasična skulptura – Vladimir Ilić, fotografija – Igor Antić ili muzički spot – Silađ Antal, sisvim je sve jedno. Pobrojani su želeli da uspostave komunikaciju sa nepoznatim posmatračem i valjda su uspeli. Način koji su izabrali otkriva njihove sklonosti.